

IMAI | INDHOLD

SIULEQUT	8
FORORD	9
ONU DIDRIKSEN	
INUUNINNI AALLARTINNEQ NUTAAQ	12
ET NYT KAPITEL I MIT LIV	20
MALIK SOPHUS SCHØLLER JØRGENSEN	
DE MANGLENDE MELLEMRUM	28
AKUNNERIT AMIGARTUT	36
KAALEERAQ MØLLER ANDERSEN	
INOOQATAAVUNGA	45
JEG ER HER OGSÅ	47
NAVARANA LENNERT	
ILLINERIT TARRAAT	52
I SKYGGEN AF SLÆDESPORENE	58
ERNINNGUAQ REIMER	
TOQU AKUERSISSUMMIK PINEQ AJORPOQ	64
DØDEN BEDER IKKE OM LOV	68

TUKUMMINGUAQ NYKJÆR OLSEN

PIUMASSUSERINNGISAMINNIK TAPPIITSUT	74
UFRIVILLIGT BLINDE	84

NAJANNGUAQ BERTHELSEN

ATUAQATITAARA	94
MIN NYE KLASSEKAMMERAT	102

STINE BUUR HVISTENDAHL

MANIPULERET	112
UUPAKAATITAQ	116

PANINNGUAQ MØLLER

NALUJUAKKAT	120
DET EVIGT UVISSE	128

KATRINE POULSEN

EQQORTOQ	136
DET RIGTIGE	142

SIULEQUT

Allatta 3.0 aqutugalugu inuusuttut (15-30-nik ukiullit) unammeqataallutik allaaserinnipput, oqaaseq *paasinninneq*, oqaatsillu taasuma sumut attuumassuserneqarsinnaanera sammillugu. Unamminerup uuma, siuliinut marluusunut naleqqiullugu allaanerussutaa tassaavoq, oqaluttualiaaqqanik, taallanik, essay-inik graphic novelsinillu (titartakkat atorlugit oqaluttualianik) nassiussisoqarsinnaanera.

Allaaserinnilluni unammisitsineq NAPA-p, Nunatta Atuagaateqarfiata, milik publishingip kiisalu Kalaallit Atuakkiortut ingerlappaat, ajugaasullu qulit oqaluttualiaat, uani atuakkami ilaatinneqartut naliliisartunit ukunannga toqqarneqarput: Birgit Kleist Pedersen, lektor, Sørine Steenholdt, atuakkiortoq kiisalu Kalaallit Atuakkiortut siulersuisuini ilaasortaq, kiisalu Arny Koor Mogensen, grafikeri/eqqumiitsuliortoq.

Ajoraluartumik graphic novelsinik nassiussisoqarsimanngilaq, – taamaattumik NAPA Nordiska Folkhögskolanimit Sverigemiittumut isumaqatigiissuteqarpoq. Tassani ilinniartut arfineq marluk atuakkamut assiliartassanik suliaqarput, taamaalilluni atuagaq nunat avannaamiorpalaartunik assiliartalersorneqarpoq.

Oqaluttualiat ataasiakkaat atuakkami tulleriiaarneqarnerat imaappoq, allanneqarnerini oqaatsit atorneqartut siulliusarlutik, kingornalu nutserneqarneri – kalaallisut qal-lunaatulluunniit – tulliusarlutik.

Unamminermi ajugaasut quliusut tamar-mik immikkut 2500 kronenik pissarsipput, Nuummilu allannermik pikkorissarneqarlu-tik, atuakkiortoq Sørine Steenholdt kiisalu saqqummersitsivimmi aaqqissuisoq Julie Rehhoff Kondrup pikkorissaasoralugit, pik-korissarnermilu tamaviaarnartumi allaaseri-satik inaarsarpaat. Atuagaq saqqummereer-pat unamminermi ajugaasut atuakkiortutut pikkorissariaataa isumassarsiorlutik angalas-sapput Islandimi, Sverigemi Danmarkimilu.

Atuarluaris!

*Mia Skifte Lynge
Suliamik aqutsisoq, NAPA*

FORORD

Allatta 3.0 har udfordret de unge konkurrencedeltagere (15-30 år) til at skrive om begrebet *rummelighed* – med alt hvad dette begreb kan associere til.

I forhold til de to foregående konkurrencer kunne de unge denne gang indsende både noveller, digte, essays og graphic novels.

Konkurrencen er udskrevet af NAPA, Nunatta Atuagaateqarfia, milik publishing og Kalaallit Atuakkiortut, og en jury bestående af lektor Birgit Kleist Pedersen, forfatter og medlem af Kalaallit Atuakkiortuts bestyrelse Sørine Steenholdt samt grafiker/multikunstner Arny Koor Mogensen har udpeget de 10 vindertekster, som er med i denne antologi.

Desværre indkom der ikke nogle graphic novels – og NAPA indgik en aftale med Nordiska Folkhögskolan i Sverige. Syv studerende herfra har skabt illustrationer til antologien, og den nordiske forankring er således også manifesteret i bogen.

Teksterne står først på det sprog, de oprindeligt er skrevet, derefter i en oversættelse til enten dansk eller grønlandsk.

De 10 vindere har hver modtaget 2500 kroner samt et intensivt skriveophold i Nuuk med forfatter Sørine Steenholdt og forlagsredaktør Julie Rehhoff Kondrup, hvor de finpudsede deres tekster. Efter udgivelsen kommer de på en inspirationsrejse med workshops, litteraturfestivaler og meget mere i både Island, Sverige og Danmark.

Rigtig god læselyst!

Mia Skifte Lyng
Projektleder, NAPA

Allanneq nuannarisuara aallutivittanngikkaluarlugu annertuumik.
Allaaserinnittarpunga nuannariinnarlugu sammivimmik aaliangersimasumik
tunngaveqarnanga, taamaamat aaliangersimasumik sammiveqarluni allanneq
pikkoriffigivallaanngilara. Taamaattorli soqutiginartissimavara misilikkusullugu
sammissaq *inissaqartitsineq* aallaavigalugu allaaserinnissallunga.

Neriuutigaara atuartussat eqqarsalersikkumaarlugit erneriit qanoq
attaveqaaqatigiittarnerat pillugu, aammalu qanoq ilaqutariittoqartarneranik.

Jeg er glad for at skrive, selvom jeg ikke rigtigt beskæftiger mig
med det. Jeg skriver for sjov uden noget bestemt tema, derfor er jeg
ikke så god til at skrive med et bestemt tema, men jeg synes, det har
været interessant at skrive med udgangspunkt i emnet *rummelighed*.

Jeg håber læserne vil komme til at tænke over forholdet mellem far
og søn, og hvordan man har det som familie.

ONU DIDRIKSEN

18 ÅR

ILINNIARNERTUUNNGORNIARFIMMI ILINNIARTOQ | GYMNASIEELEV

INUUNINNI AALLARTINNEQ NUTAAQ

Qaammataluit qaangiuttut anaana qimaguppoq. Ataata angalajuarsimasoq angerlarsimaan-nartunngorpoq suliffimmini naak suli suligaluarluni. Qatanngutaa anaanagigaluamalu anga-joqqaavi illoqarfigisatsinniit avinngarusimasumiipput, taamaammat aggiinnarsinnaanngillat ataataga ikioriartorlugu. Tamanna ataatannut artornaqqaarsimavoq. Ataata ullut tamangajal-luinnaasa kamattalerpoq, uangalu assut kamaqalerpunga, atuarfimmilu atuaqatima ilaanut qinngasaarisalerluna. Taanna atuaqatiga qinngasaartagara kamassaarlugu qitserartorlugu pisarpara, aammalumi immitsinnut paasarpuq. Allaat pisortamit oqaloqatigineqartarluna naggataatigullu atuarfimmitt anisitaavunga. Ulloq taanna anisitaaffiga nalaarluarlugu ataataga pisortaminit oqaloqatigineqarpoq, ataatagalu imminut soraarsipput, sianerfigineqaramilu atuarfimmitt aggerpoq.

Pisortap allaffiata silataani ataataga utaqqivara. Ataataga ilimagilluinnarpara assut kamaa-tissagaanga, tassami anisitaasussaasunga nalunngilluinnarpaa. Atuarfimmitt iserami kiinaa kamappasinngilaq oqaaseqaranilu, assut tupigaara ersigiummiusallugulu. Atuarfiullu pisortaa oqaloqatigaarput. "Maanngaqqusimavakkit oqaloqatigiumallutit. Ernivit iliuusai ingasappal-laalerput. Sapaatip akunnera una emerit atuaqatinilu immikkut ittumik sammisaqartinneqar-nikuupput qalipaallutik. Tamanna pillugu gangimi illit kisivit oqaloqatigerusuppakkit, ernivit allaffiup silataani utaqqinerani." Allaffimmiit anipput, siutigalu matumut attuuppara. Ataataga eqqissilluni tusarnaaginnarpoq, atuarfiullu pisortaa nangipput: "Meeqqat qalipagaat tamar-luinnarmik nuannerput, soorlu takusinnaagitit angajoqqaatik, aammalu uummataasanik, qaq-qanik, seqinernik, arfernik assigisaanillu sanasimasut. Illilli ernivit qalipagaa takulaariaruk!" Tikkuagaa ersipput meerpallutimik qalipaasimasoq, meeraq qungatsimigut allunaa-samik qimeqqaneqartumik. "Nalunngilarput arnaa qimaguteqqammertoq, kisianni maani atuarfimmitt mianersoqqussutinik pingasuinnarnik tunisisarpugut, ernerpillu pingajussaaler-paa, ajoraluartumik atuarfimmitt sapaatit akunneri marluk anisittariaqalerpara. Tamanna ajukkuusaarutigaa. Ernerit pingajussaanic tunivara mianersoqqussummik. Sisamasaanik tuninavianngilara," pisortaq naggasiivoq.

"Aap, paasivara," ataataa oqarpoq.

"Angerlasimaffissinni qanoq ingerlavisi?" pisortaq aperaaq.

"Ajunngilagut. Oqaloqatigiillu artarpugut, taamaammat ernumanartoqanngilaq," ataataa akivoq.

"Arlaanik ajortoqarsimammat aatsaat ajortulioqattaarpoq. Eqqaamassavat unnerluussisin-naagama unnerluussissagamalu meeraq allanngunngippat-..." pisortaq akivoq.

Ataatama akinagu, allaffimmut aavaanga saallungalu: "Qaaniarit, angerlarpugut!" Male-ruutiinnarpunga naak ippigigaluarlugu allamik oqaaseqaaqqiganilu pimmat. "Qanorooq? Arlaannik ajortuliorsimaguma utoqqatserpunga." Uatsinnut aqquata tamaat ataata oqaaseqanngilaq, apissiliivilluta aatsaat oqarpoq: "Atuarfimmiit anisitaavutit, qalipakkat amiilaarnarluiinnartooq pissutigalugu. Taamaattoq ilisimassavat uanga nammineq ullumi suliffinnit imminut soraarsikkama." Allamik oqaaseqaaqqinngilaq assullu tupigaara sooq ajorinnginneraanga, tassami arlaannik ajortuliorsimagaangama assut kammassuaartalaruorpoq nipini illugalugu. Paasingilarali sooq suliffimmiit soraarsimanersoq ... Ataata assut nipaappoq, oqaloqatigiugmagaluarpara kisiannili oqaaseqaaqqigani. Najaga aareerlutigu angerlamut apuukkatta ataatap oqaloqatigiugmavaatigut, assullu uanga pissangatsappunga. Ataata iggavimmi skaavit ammaqattaarpari anersaaruluttarluni. Najaga igaffimmi lpadimini spillerpoq, soorlulu suna tamarmi silarsuaani ajunngittoq. Ataatap isikkua annukujuppoq. Nalunngilara ataata arlaannik allannguisariaqartoq, ilimagaaralu ataata ingerlariaqqinniarluni oqaloqatigerusukkaatigut.

"Massakkut naluara qanoq aallartissanerlunga...ullumi suliffinnit soraarpunga, aammalu illit atuarfimmiit anisitaavutit. Taamaammatt eqqarsaatigaara illoqarfimmut allamut nuunnissarput, inuunerlu nutaaq nunagiligassatsinni aallartissallutigu. Akkaassi illoqarfigisaanut nuunnissarput eqqarsaatigaara, neriuippunga tamanna ajorissanngikkissi. Akkaarsi ippassaani oqaloqatigaara arlaannik sunik periarfissaqarnersoq, ippassarlu sianerpoq illumik akisunngitsumik tuniniaasoqartoq, kisiannili illup ilua suliaassaalaartoq oqaatigalugu. Ullumilu illoq taanna pisiaraara, suliaritinneranilu akkaassinni inissisimaqqaassaagut. Ullut pingasut qaangiuppata aallassaagut, akkaap illoqarfianut nuulluta."

Assut annikilliummerujussuarpunga, piffissaq sivikitsuinnaq atorlugu nuuttussanngornerput nuannaanngissutigeqaara, tassami kammalaatit nalunngisallu ullut pingasuinnaat qaangiuppata qimattussanngorpagut.

"Ataata, sivisunerulaamik maaneeqqarusukkaluarpunga."

"Hm" oqaannariarluni najaga saappaa. "Illit nuujaarnissarput ajorinngiliuk? Imaluunniit maaneeqqaarupput?" ataata sallaatsumik aperiaq.

"Ajinngilara. Akka maqaasivara," najaga akivoq.

"Torrak, taava maaneeqqaassanngilagut," ataatap oqarfigaanga.

Qamuuna aliatsappunga, anaanagigaluaralu assut maqaasilerpara, taannaavormi uannut tusarnaartartooq ataqqinnilluni. Isumasiuisarpoq ajunngitsusaaq uatsinnut misigitikkusullugu. Nuujaarnissarput najama ajorinngimmagu aallajaarnissarput, taava ullut pingasuinnaat qaangiuppata aallassaagut. Assut kamappunga, naak oqaaseqarfingngikkaluarlugu.

Illorput ullut marluinnaat qaangiuttut imaarparput hotelimullu nuukkallarluta aallarnissatta tungaanut. Unnuk kingulleq kammalaatit ilagaakka, qamuunalu aliasungaarpunga tassami naluippara qaqugu takoqqikkumaarnerlugit. Illoqarfigiligassarput googlerakku atuarfiat nutaanngippaseqaaaq, nunataalu assut toqungarpaseqaluni. Ataata atuarfimmut qinnute-

qarsimavoq, atuarfilli inissaqatitsinngitsoq allagarsisimavugut, taamaasillunga atuanngiffe-
qaqqaassaanga qaammat iluitsoq. Tamanna iluariinnarpara.

Inunnngorninniilli illoqarfigisimasara qimaqqammerpara taamaammat inooriaatsimi uani
nutaami imminut akuerinngilanga, assullu ittuutoorujussuanngorpunga ataatalu ima oqar-
figisarpaanga: "Arlaannik imminut sammisassarsiuunniarit kammattaarnerussaait." Ataa-
tama najaga oqaloqatigerpaluttaraa tusaasarpara, uannulli oqalullatuaangami tamatigut
pisuutitsinerit isornartorsiuerillu kisiisa pisarpai.

Qaammat iluitsunngulivissoq atuarfimmit nalunaarfigineqarpugut atualernissannut inissa-
qalersunga, taamaasillunga atuarneq aallartippara. Ilimagisanniit aallartinnera artornanaa-
qaara. Atuaqatit nutaat ilinniarpakka, nukappiaraqatiga kammattaara illoqarfittaarput ilinni-
arippaa. Taanna festernermik nuannarisartaavugut, ullullu ilaanni weekendiulersoq imminni
tukkoqqaanga. Unnuk taanna illoqarfimmut alakkaavugut, nuannisaqaangalu! Assut kam-
mattaartupallappunga unnuup ataatsip ingerlanerinnaani.

Imerniartarfimmi tassani akkaara naapippara, assullu tupaqqarpaseqaaq.

"Ataatavit illoqarfimmiittutit nalunngilaa?"

"Suu, nalunngilaa illoqarfimmiittunga."

"Ilumoorpit?"

"Soorunami."

"Aaa, ajunngilarmi imminut paarilluarniarna," uppererpasinngitsutut isikkoqarluni akeq-
qinnanilu ingerlammat assut qujarujussuarpuunga annakuummerlungalu. Unnuup sinnera
eqqaamanngilara aalakuungaarama. Kammalaatima isumagalunga imminnut angerlaassi-
mavaanga. Aqaguani aqaguloqaanga meriaatarisaqattaarlunga uatsinnullu angerlarnissara
assut mersereqaara, ilimagilluinnarpara akkaama ataata aperisimassanaa ilumut nalunngin-
neraa illoqarfimmiissimasunga. "Nalunngilara ippassaq illoqarfimmiissimasutit... Aqagu
tarnip pissusaanik ilisimasalimmik oqaloqateqassaait," angerlarama ingerlaannaq taama
annikitsigisumik oqalutereerlunga innaqqaanga. Oqaloqatigineqanngilangaasit iluamik!
Ilgalaakkut anillappunga nipaarsaangaarlunga, kammalaatigalu imeqqilersoraasiit ornillugu.
Kammaga oqaloqatikkuminartorujussuuvugut assullu inissisimaffinnik paasinnillaqqeqaluni.
Oqaluttuuppara ataatama najaga pingaartinnerugaa, uangalu immikkoortitaasarlunga.

Unnuit ilaanni ataataga najagalu oqaloqatigiittut tusaavakka: "Qaqugumulluunniit anit
assigilerniaqinagu, taama erloqinartartigisoq." Tassanili ataataga tatigunnaarpara, oqaloqa-
tigiumasaraluarlugu oqaloqatiginnissinnaanngitsoq, najagali iluamik oqaloqatigisinnaallugu
iluamillu pisarlugu, uangalu akerlianik pineqartuaannaavillunga. Atuaerernerit tamaasa ise-
raangama oqarpallaarneq ajorpoq: "Nerilerpugut kattorna. Unnuppoq innarniarit tuavior-
nerpaaq atorlugu." Allamillu oqassanani. Ullut ilaanni atuarninniit pjækkerlunga, ataata
angerlajaarpaluttoq anillaffiginagu ineeqqanniiginnarpunga. Akkaap najaga aasimallugu

angerlaappalukkaa, ataataq naja oqarfigerpaluppa: "Paninguara, assut ullumi maqaaseqaakkit. Anip angerlannginnerani maarluulaassaagut imaallaat."

"Illit ataatat taama pippat arlaannik takutitsisariaqarputit. Uanga aamma anaanaga qimagummat ataataga taamaannikuvoq," kammalaatiga oqarpoq, oqaluttuukkakku ataatama qanoq ajortigineranik. Nalunngilara qanoq artornartigisoq anaanamit qimagaaneq. Ataatat ilinnut *tappiillisimasinnaavoq* anaanavit assut nuannarisimappatit imaluunniit allamik pissuteqarsimasinnaavoq," kammalaatiga nangippoq. "Uanga ataatama isigerpiarsinnaanikuunngilaanga anaanama isai pissusaalu assigigakkit. Kisianni oqaloqatigiittarnerup kingorna aaqqinnikuvoq massakkullu immitsinnut ataqqeqatigiittorujussuuvugut." Neriuteqalersippaanga, ataatagalua oqaloqatigiumaqqikkaluarlugu. "Naamik massakkut piffissaqanngilanga."

"Oqaloqatiginiangikkumma tarnip pissusaanik ilisimasalimmik oqaloqateqarusunngilanga!"

"OQALOQATIGINNISSAATIT! Uanga aaliangissavara oqaloqatiginnissanersutit!"

"Ataata!"

"SOOQ?!"

"Tusaalaannga! Oqaloqatigerusuppakkit!"

"Ajunngilarmi, kisianni oqaloqatiginnissaatit tarnip pissusaanik ilisimasalimmik."

"Ajunngilarmi..."

Akuersaariarluni oqaloqatiginngilaanga. Uatsinniit anivoq, soorlu nattoralissuaq piniariaanartuq. Oqaloqateqarnissara ullulernerarpoq, soorunami oqaloqateqarpunga kisiannili iluamik oqaloqatiginngilara soqutiginninnginnama. Ataatama kamaatigaa iluamik oqaloqatigisimanninngakku oqaloqatigeqqittariaqassagalua oqarluni.

Ataataq asanninnera qanilaarneralu assut maqaasivakka, oqaloqatigiittarsimanigullu assut maqaaseqaakka! Paasilerpara imigassaq sunut tamanut qimarratigisinnaallugu. Ullulli ilaanni ataataq imerniartarfimmu aariarlunga angerlaappaanga oqaloqatigiumallungalu, tassani immaqa baajat marluk-pingasut imernikuullugit, ullullu siuliani amerlanerulaanik imernikuullunga aqaguloqalunga. Soorunamiaasit arnamut asannilersimalluni oqaloqatigiumagaatigut. Neriunnerpaagalarama uannut tunngatillugu oqaloqatigerusukkaanga. Aqaguani najagalu innaqqammertugut taanna arnaq pulaarpoq. Sinissinnaananga eqqarsaassuarnik nipaarsaarlunga sinittarfinnit anillallunga naamasinnaalerpara anaanagigaluama tiiliorangami tipaa alianaalluinnartuq. Ataata asannilerfigisimasaalu oqaloqatigiippaluttut tusaavakka, ataatagalua oqaluppaluttoq tusaavara: "Emera assut nuannareqaara asaqalugulu, assullu anaanagigaluaminut assingulluni, kisiannili maanga nuunnitsinniilli assut artorsaatigaara, tassami imerniaannavikkami. Oqaloqatiginiaraluraangannilu piumassanani," taama oqartorlu kamassara uaneralaanngumiilerpoq. Arnep qangami aninissaa qilanaarnannguarsi! Ataataga oqqatsigissuara taama sallututigisoq!

Aneqqammersoq tusaariarakku ammukarpunga pissamaavillunga. Isumanni ataata suutikkunnaareerlugu. Ammukarnera eqqaamavara, qaatulerpungali pissiutigalunga ataata kii-

naatigut tillullugu. Aalermat aatsaat ataatap kialaarnera misigisinnaalertutut ippara! Natermi nalavoq soriarsinnaarpasinngitsutut isikkoqarluni. Natermi nalasoq assut tukertarsuataalerpara. Unatareernerata kingorna assut kamannerma aqussinnaajunnaarnerani imerfiit puugutaasallu nerriviusap qaavaniittut milorujussuuppakka ataatap saneralaannguanut. Milorujussuunnerani kamannerma oqinnerulertutut ippoq.

Iggavimmi suna tamarmi sequmissinnaasoq sequmissimavoq. Najaga qiarpaluttoq tusaa-sinnaavara, uangalu qeqarpunga soriarsinnaanngitsutut illunga. Ataata assut anniarpasilluni oqarpoq: "Maanngaanniit illumiit aniniarit!" qiallunga aallartippunga utoqqatseqattaarlungalu. Qanoq isilluni isumakkeerfigissagaminga?

Uagutsinniit aninanga ineeqqannukaannarpunga eqqissisariartorlunga. Najaga sinittarfimminiittoq alakkarpara, isai kisimik aalapput ersiornermik. Oqarfigara suna tamarmi ajunngitsoq, ineeqqaminiillu anillassanngitsoq. Ineeqqanniitillunga eqqaaniarsaraara ammukarnera. Eqqaavara ataatagalu oqqassuataarluta. Ataata salluliorialuarpoq qanoq oqarsimanermi-nik, uffa tusaaginni qanoq oqartoq. Taamaariarmat aatsaat kamassara annertuseriarujussu- arpoq, ataatalu tilluppara natermullu milorujullugu, oqaasipiluutigalunga: "Ataatapalaag qaquguuna iluamik pilerniarpinga?! Qaquguuna iluamik oqaloqatigisaleqqinniarpinga?! Sallutoorsuaq inuk imminut kusassartoq! Ilittulli misigissuseqarpunga, anaana uumaannar-simassagaluarpoq illit toqullutit!" Oqaatsit amerlasuut nuanninngitsut atorpakka, assullu annernaqalutik.

Ataata uffarfimmi ikini salippalukkai tusaasinnaavara, assullu anniarpaluppoq. Taamaasi-nerani akkamut sianerpunga ikioriartoqqulluta, tuaviinnarlu aggeqqullugu. Iserami assut tupaqqarpasippoq, aammami oqarfiginnginnakku susoqarneranik, ataatagalu saassuppa nipini illugalugu, ataata aasiit natermiilereerpoq, taamaasimmat akka suaarpara uangaane- rarlugu, ilimagisimarpasinnangalu qiviapiloorpaanga. Ataatalu nikuisipparput assut isikku- loqaluta. Akka soorlu savimmik kapitissimalluni aaverutilersoq, marluullutami immaqa taama misigivugut. Ataata kiinamigut ikeqaaluppoq. Isussuppoq kisianni tusaanngilara. Taava oqaqqippoq: "Oqaloqatigiissuugut?" paasinnaanngilara sooq aatsaat unatartereerami oqaloqatigerusukkaanga? Iggavik pingasuulluta aqqqissorparput. Piareeratta akkap apersoqaariarluta arlaannik ikiugassaanersugut angerlarpoq.

Ataataq qanoq aallartinnissarput tamatta naluarpud, uangalu misillillugu aallartippunga: "Utoqqatserpunga," taama oqarlungalu qissasiinnarpunga. Ataataga imerlaarsisoq takusin- naavara kisiannili qiangnilaq, oqalulerporlu: "Uangattaaq utoqqatserpunga," ataataq utoq- qatsernera siullerpaamik tusarpara, assullu tamanna eqqissiallaatigeqalugu. Ataataq misigissutsini annippai, anaanalua maqaasinerarlugu, maqaasinerana anaannut aatsaat qima- gutereeranaaniit siullerpaamik aamma oqaatigaa. Utoqqatseqatigiinnerput oqaasertaqarpal- laanngikkaluarluni assut uagutsinnut oqiliallaataaqaq.

Immitsinnut ataqeqatigiinnerulerpugut, immitsinnullu tatigeqatigiinneruleqqilluta. Kingumut taamatut oqaloqatigiittalerpugut, soorlu anaana qimagutinngikkallarmat oqaloqatigiittarnitsitut. Eqittalerpaanga. Soorunami aallaqqaammut eqjissisalernera eqqumiippoq, kisianni asanninneq ajugaajuaannarpoq. Aammalu oqaloqatiginissaanut ammanerulerpoq, asanninneq qanilaarnerlu ataatamit misigisinnaaqqilerpara, tamattalu pingasuulluta assigiimmik pialerpugut. Inuunermi ingerlariaqqissagutta tamanna aqqtissatuaavoq.

ONU DIDRIKSEN

ET NYT KAPITEL I MIT LIV

Min far er en meget særlig journalist, og han er kendt for sit gode humør. For det meste skriver han rigtig gode artikler, som handler om livet. Han skriver ofte om sine rejseoplevelser, om sine gode oplevelser, når han er ude på rensdyrjagt eller ude at sejle, om sjove situationer, hvor han har dummet sig, og også om andre menneskers livserfaringer. Han rejser så meget omkring, at vi sjældent ser ham derhjemme. En dag kommer min mor hjem efter et lægebesøg og siger, at vi alle skal snakke sammen. Min far er som sædvanlig ude at rejse, og vi snakker med ham over telefonen. Min mor fortæller os, at hun har fået kræft, og at hun ikke kan blive rask. Min lillesøster ser ikke ud til at fatte det. Jeg bliver enormt ked af det. Mor trøster mig, og far siger, at han kommer hjem snarest muligt, men han beder om lov til at færdiggøre sin artikel først, og mor siger ja, selvom hun har det rigtig dårligt.

Nogle få måneder senere dør mor. Far, som før i tiden var konstant ude at rejse, sidder nu derhjemme, men stadigvæk med det samme job. Hans bror og min afdøde mors forældre bor langt væk fra vores by, og af den grund kan de ikke bare lige komme og hjælpe far. Det er svært for ham i starten. Han bliver vred næsten hver dag, og min vrede vokser også, så jeg begynder at mobbe en af mine klassekammerater i skolen. Jeg driller ham, spytter på ham, og engang imellem kommer vi op at slås. Jeg begynder at have samtaler med skoleinspektøren, men jeg ender med at blive smidt ud af skolen. Lige præcis samme dag, som jeg bliver smidt ud, har fars chef bedt om at snakke med ham, hvilket ender med, at far selv siger sit job op.

Jeg venter på far udenfor skoleinspektørens kontor. Jeg er ikke i tvivl om, at han er rasende på mig, for han ved udmærket godt, jeg er ved at blive smidt ud. Men han ser ikke vred ud og siger heller ikke noget, da han kommer ind, hvilket undrer og skræmmer mig lidt. Vi snakker med skoleinspektøren.

"Jeg har bedt dig om at komme, så vi kan snakke sammen. Din søns opførsel er ude af kontrol. Desuden har hans klasse haft emneuge i disse dage, og der skulle de male. Det vil jeg gerne snakke med dig om alene ude på gangen, mens din søn venter på kontoret." De går ud af kontoret, og jeg lægger øret mod døren. Min far lytter roligt, skoleinspektøren fortsætter: "Alle børnenes malerier var meget glade og farvestrålende. Som du nok kan se, har de malet deres forældre, de har malet hjerter, fjelde med sol, hvaler og lignende. Men se *din* søns maleri!" Han peger på et dårligt malet, mørkt maleri, hvor et barn hænger med et reb omkring halsen. "Vi ved godt, at hans mor lige er gået bort, men her i skolen giver vi kun reb

advarsler, og det her er din søns tredje advarsel. Af den grund er jeg nødsaget til at bortvise ham fra skolen i to uger. Dette beklager jeg rigtig meget. Jeg giver din søn den tredje advarsel. Jeg giver ham ikke en fjerde,” afslutter skoleinspektøren.

”Ja, jeg forstår,” siger far.

”Hvordan går det hjemme?” spørger skoleinspektøren.

”Vi er okay. Vi snakker godt sammen, så der er ingen grund til videre bekymring,” svarer far.

”Der må være noget, der ikke fungerer, for ellers ville han jo ikke opføre sig sådan hele tiden. Du skal huske, at jeg kan og skal indberette det, hvis hans adfærd ikke ændrer sig ...” svarer skoleinspektøren.

Far svarer ham ikke, men kommer ind på kontoret og henter mig: ”Kom, vi går hjem nu!” Jeg følger efter ham, selvom jeg undrer mig over, hvorfor han ikke siger mere. ”Hvad sagde han? Undskyld, hvis jeg har gjort noget forkert.” Han er stille hele vejen hjem, men siger roligt og behersket lige før, vi når frem: ”Du er blevet smidt ud af skolen på grund af det helt forfærdelige maleri, du har lavet. Og derfor skal du vide, at jeg sagde mit job op i dag.” Han siger ikke mere, og jeg er virkelig forbavset, for han plejer at blive enormt vred og skælde ud, når jeg har lavet den mindste ballade. Men jeg forstår ikke, hvorfor han har sagt sit job op ... Far er meget stille, og jeg beder om, at vi skal tale sammen, men han siger ikke en lyd. Da vi har hentet min lillesøster og er kommet hjem igen, siger han, at vi alle skal snakke sammen, og jeg bliver meget nervøs. Han går rundt i køkkenet og åbner skabe og reoler og sukker højlydt. Min lillesøster spiller på sin iPad, alt er godt i hendes lille verden. Far smiler ikke. Jeg ved godt, at han har brug for forandring, og jeg håber inderligt, at det, han vil fortælle os, er, at det er på tide, at han kommer videre.

”Jeg ved ikke, hvordan jeg skal begynde ... jeg sagde mit job op i dag, og du blev smidt ud af skolen. Og derfor tænker jeg, at vi flytter til en anden by og starter vores nye liv der. Jeg tænker på at flytte til jeres onkels by, jeg håber, I synes, det er okay. Jeg snakkede med jeres onkel i forgårs omkring forskellige muligheder, og han ringede i går og fortalte mig, at der er et billigt hus til salg, men at det trænger lidt til renovering. Jeg købte huset i dag, og vi skal bo hos jeres onkel, mens huset bliver sat i stand. Vi rejser om tre dage og flytter til onkels by.”

Jeg føler en enorm magtesløshed og bliver ked af det, fordi vi skal flytte med så kort varsel, for det betyder jo, vi skal forlade venner og bekendte om tre dage.

”Far, jeg vil gerne være her lidt længere.”

”Hm,” siger han bare og vender sig mod min lillesøster. ”Har du noget imod, at vi flytter så tidligt? Eller har du lyst til at blive her lidt længere?” spørger far blidt.

”Det er okay. Jeg savner onkel,” svarer min lillesøster.

”Godt, så bliver det sådan,” siger han til mig.

Jeg føler en stor sorg inde i mig og savner mor utrolig meget, for det var hende, der lyttede til mig og respekterede mig. Hun lyttede til vores tanker og meninger og gjorde altid, hvad der var bedst for os. Fordi min lillesøster ikke har noget imod, at vi rejser så tidligt, så skal vi altså afsted om tre dage. Jeg bliver vred, men siger ikke noget til hende.

Efter to dage er vores hus tomt, og vi flytter over på et hotel, indtil vi skal rejse. Jeg er sammen med mine venner den sidste aften. Jeg er sønderknust, for jeg ved slet ikke, hvornår jeg ser dem igen. Jeg har googlet den nye by og kan se, at skolen ser meget slidt ud, og at byen ser død ud. Far har søgt om en plads til mig i skolen, men vi har fået en tilbagemelding om, at der ikke er plads, og at jeg må have skolefri en hel måned. Det er jeg bare glad for.

Jeg har forladt min barndomsby, hvor jeg har boet hele mit liv, og jeg har svært ved at se mig selv i mit nye liv. Jeg bliver meget genert, og min far siger ofte til mig: "Find selv noget at beskæftige dig med, for så bliver det også lettere for dig at finde nye venner." Jeg hører ham tit snakke sødt til min lillesøster, men når han overhovedet taler til mig, er det bebrejdelser og kritik.

Lige før der er gået en måned i den nye by, bliver vi kontaktet af skolen om, at jeg har fået en plads, og jeg starter i skole igen. Det er meget sværere, end jeg havde regnet med. Men jeg lærer lige så stille mine nye klassekammerater at kende og får en ny ven, som viser mig rundt i byen. Han kan godt lide at feste, og en dag spørger han, om jeg ikke har lyst til at overnatte hos ham i weekenden. Vi går i byen den aften, og jeg har det rigtig sjovt! Jeg får en masse nye venner i løbet af en enkelt aften.

Lige pludselig møder jeg min onkel i baren, og han ser meget overrasket ud.

"Ved din far, at du er i byen?"

"Ja, det ved han godt."

"Er du sikker?"

"Selvfølgelig."

"Aaa, pyt med det, pas godt på dig selv," siger han uden at lyde overbevist, og jeg bliver meget lettet, da han går sin vej uden at sige mere. Jeg husker ikke resten af aftenen, fordi jeg er så fuld. Min ven sørger for, at jeg kommer sikkert med ham hjem, da han kan se, hvor fuld jeg er. Jeg har mange forfærdelige tømmermænd dagen efter. Jeg kaster op og tør næsten ikke at komme hjem, for jeg er overbevist om, at min onkel har spurgt min far, om han virkelig vidste, at jeg var i byen.

"Jeg ved, du var i byen i går ... I morgen skal du snakke med en psykolog," siger han og beder mig om at gå i seng, da jeg kommer hjem. Han kan jo slet ikke snakke ordentligt med mig! Jeg lister mig ud af vinduet og tager hen til min ven, som er i gang med at drikke igen.

Min ven er meget let at snakke med og er rigtig god til at forstå min situation. Jeg fortæller ham, at far favoriserer min lillesøster, og at han ekskluderer mig.

En aften hører jeg min far og lillesøster snakke sammen: "Du må aldrig nogensinde blive lige-som din storebror, han er jo helt umulig." Lige der holder jeg helt op med at stole på min far. Han nægter at snakke med mig, når jeg har brug for det. Han snakker rigtig godt med min lillesøster og behandler hende ordentligt, men han gør det stik modsatte mod mig. Han siger ikke meget, når jeg kommer hjem fra skole: "Vi spiser snart. Det er sent, du skal i seng med det samme." Og ikke andet. En dag sidder jeg derhjemme, fordi jeg har pjækket fra skolen, da han kommer tidligt hjem. Jeg bliver på mit værelse. Min onkel afleverer min lillesøster til os, og far siger til hende: "Min dejlige datter, jeg har savnet dig meget i dag. Lad os være lidt alene sammen, inden storebror kommer hjem."

"Hvis din far opfører sig sådan, må du altså gøre et eller andet. Min far var også sådan, da min mor døde," siger min ven, da jeg fortæller ham, hvor slemt det er med min far. "Jeg ved udmærket godt, hvor hårdt det er at blive efterladt af sin mor. Det kan være, din far er blevet *blind* overfor dig, fordi din mor elskede dig så højt, eller det kan skyldes noget helt andet," fortsætter min ven. "Min far kunne ikke rigtig kigge mig i øjnene, fordi jeg havde min mors øjne og væremåde. Men det løste sig, da vi begyndte at snakke mere sammen, og nu har vi stor respekt for hinanden." Det opmuntrer mig lidt, så jeg prøver igen at redde forholdet til min far.

"Nej, jeg har ikke tid nu."

"Hvis du ikke vil snakke med mig, så nægter jeg at snakke med en psykolog!"

"DET SKAL DU! Det er mig, der bestemmer det!"

"Far!"

"HVAD?!"

"Hør nu hvad jeg siger! Jeg vil gerne snakke med dig!"

"Okay, men du skal stadig snakke med en psykolog."

"Fint ..."

Selvom han siger okay, så gider han alligevel ikke. Han flygter ud ad døren, hurtig som en ørn på jagt. Der bliver sat en dato til min psykologsamtale, og selvfølgelig snakker jeg med hende, men jeg siger ikke meget, fordi det er ligegyldigt for mig. Far er vred over, at jeg ikke snakkede ordentligt med psykologen, og siger, at han vil bestille en ny tid til mig.

Jeg savner fars kærlighed og nærvær enormt meget, jeg savner især vores samtaler! Jeg opdager hurtigt, at jeg kan bruge alkohol til at flygte fra alting. Men en dag bliver jeg hentet af far i en bar. Han tager mig med hjem og siger, at han gerne vil snakke med mig. Jeg har kun drukket omkring to-tre bajere i løbet af aftenen, men jeg har mange tømmermænd, fordi

jeg drak lidt flere i går. Han vil gerne snakke med os, fordi han er blevet forelsket i en kvinde. Selvfølgelig. Jeg håbede ellers inderligt på, at han gerne ville snakke med mig om *mig*. Dagen efter kommer kvinden på besøg, da mig og min lillesøster er gået i seng. Jeg kan ikke sove på grund af tankemylder, så jeg lister mig ud af værelset og kan med ét mærke den dejlige duft af te, som mor plejede at drikke. Jeg kan høre far og kvinden snakke sammen, og far siger: "Jeg holder meget af min søn og elsker ham højt. Han ligner sin mor rigtig meget. Men siden vi flyttede hertil, har jeg haft store udfordringer med ham, for han drikker hele tiden. Og han gider simpelthen ikke snakke med mig, når jeg forsøger at få ham i tale." Lige da han siger det, mærker jeg vreden hobe sig op inden i mig. Jeg glæder mig, til kvinden går! For så skal jeg fandeme skælde ham ud, den løgner!

Jeg hører døren gå og går ned ad trappen, helt ophidset. Han er færdig, tænker jeg. Jeg kan huske, at jeg går ned ad trapperne, men det næste, jeg husker, er, at jeg springer fremad og giver ham et slag i ansigtet. Det er først nu, hvor han begynder at bløde, at jeg kan mærke hans varme! Han ligger på gulvet, handlingslammet. Jeg begynder at sparke hårdt til ham, mens han ligger der. Jeg har ikke længere kontrol over min vrede, så jeg tager glas og tallerkener fra køkkenbordet og kaster dem mod min far, så jeg næsten rammer ham. Min vrede bliver mindre og mindre, jo flere ting, jeg kaster med.

Alt, der kan gå i stykker i køkkenet, har jeg ødelagt. Jeg hører min lillesøster græde, og jeg stivner på stedet. Min far stønner smertefuldt: "Forlad huset!" Jeg begynder at græde og undskylder mange gange. Hvordan kan han nogensinde tilgive mig?

Jeg går op på mit værelse i stedet for at forlade huset og forsøger at falde til ro. Jeg går ind på min lillesøsters værelse, og hun er så bange, at hun kun kan bevæge sine øjne. Jeg siger til hende, at alt er okay, og at hun ikke må forlade sit værelse. Inde på mit eget værelse forsøger jeg at komme i tanke om, hvad der skete, da jeg gik ned. Efter et stykke tid husker jeg, at vi skændtes voldsomt. Han forsøgte at lyve om, hvad han havde sagt til kvinden, selvom jeg havde hørt alt. Og der blev jeg så vred, at jeg slog ham i ansigtet og kastede ham ned på gulvet, mens jeg sagde forfærdelige ting til ham: "Forbandede far, hvornår vil du begynde at behandle mig ordentligt?! Hvornår har du tænkt dig at snakke ordentligt med mig igen?! Skide løgner, du tror, du er perfekt! Jeg har også følelser! Du burde være død i stedet for mor!" Jeg blev ved med at sige ondsksfulde og sårende ting til ham.

Jeg kan høre, at han renser sine sår ude på badeværelset, og han stønner i smerte. Jeg ringer til min onkel og beder om hjælp, og han lover at komme i en fart. Han bliver meget forskrækket, da han kommer ind, for jeg har ikke fortalt ham, hvad der er sket. Han angriber far og råber, og endnu engang ligger far på gulvet. Jeg råber til min onkel, at det var mig, at det var min skyld, og han vender sig hurtigt mod mig i mistro. Vi løfter far op, mens vi udveksler forfærdede blikke. Min onkel ligner en, der er blevet stukket med en kniv og har tabt en mas-

se blod, måske føler vi os begge sådan. Far har sår i sit ansigt. Han hvisker noget, men jeg kan ikke høre det. Så gentager han: "Skal vi snakke sammen?" Jeg forstår ikke, hvorfor han vil snakke nu, hvor han er blevet tæsket? Vi hjælpes ad med at rydde op i køkkenet. Da alt er ordnet, spørger min onkel, om der er noget andet, han kan hjælpe med, inden han tager hjem.

Min far og jeg aner ikke, hvordan vi skal starte, og jeg forsøger mig frem. "Undskyld," siger jeg og begynder at græde med det samme. Jeg kan se, at far får tårer i øjnene, dog uden at græde. Så siger han: "Jeg siger også undskyld." Det er første gang, jeg hører ham undskylde, og jeg bliver meget lettet. Han begynder at snakke om sine følelser og siger, at han savner mor. Det er også første gang siden mors død, at han siger, at han savner hende. Vi siger ikke meget mere udover at undskylde til hinanden, men vi føler begge, at noget rigtig tungt er blevet løftet fra vores skuldre.

Vi begynder at respektere og have tillid til hinanden igen. Vi begynder at have de samme slags snakke, som da min mor var i live. Han begynder at kramme mig. Det første stykke tid er det mærkeligt at blive krammet af ham, men kærligheden vinder altid. Han bliver meget mere åben, og jeg mærker hans kærlighed og nærvær igen. Vi begynder alle tre at opføre os ordentligt over for hinanden. Det er den eneste vej videre i livet.